

[H. C. Toft.]

lande, vi samarbejder med. Landbrugsministeren sagde da for en god måned siden, at det for tiden ikke var opportunt at rejse spørgsmålet over for Sverige, selv om udviklingen havde været sådan. Det nytter ikke at møde med denne indstilling, man må gå mere aktivt til værks.

Jeg ønsker til slut at ridse den konservative landbrugspolitik op. Vi vil medvirke til en øjeblikkelig nødvendig korttidspolitik, der bør bestå i afvikling af de resterende ejendomsskatter, en forbedret kornordning med væsentlig højere priser for brødkorn og mindst tilsvarende forhøjelser af basisprisen for foderkorn, en forhøjelse af hjemmemarkedsprisen for forædlede landbrugsprodukter i forhold til forhøjelsen af foderkornsprisen, statsmidler til eksportfremmende foranstaltninger og statsmidler til billiggørelse af produktionen — gødningstilskud.

Denne korttidspolitik må nødvendigvis nu sammenkobles med en politik, der peger fremad mod den mest mulig produktive landbrugsbedrift, en politik, der vil gøre det lettere for landbruget at konkurrere og derved skabe større muligheder for indkomstforøgelse, så man i landbruget kan komme på højde med andre befolkningsgruppers indkomstniveau. Derfor må vi gennemføre en jordlovgivning, der fjerner landbrugsforpligtelsen for de mindste brug, sætter den frie sammenlægningsgrænse væsentlig højere end i dag og åbner adgang for samdrift af mere end to ejendomme, når det drejer sig om mindre eller middelstore landbrug.

Vi mener, at når vi skal drøfte en helhedsløsning, må vi på længere sigt også få lagt den rigtige landbrugspolitik, og vi må som medlem af EFTA-området virke for en landbrugspolitik i dette område, der beskytter EFTAs egne landmænd og hindrer barrierer mellem EFTA-landene indbyrdes for derved at styrke det danske landbrugs eksportmuligheder.

Med disse bemærkninger, som jeg her har fremført på det konservative folkepartis vegne, har jeg villet give udtryk for en positiv indstilling til et udvalgsarbejde med henblik på at opnå resultater i den retning, jeg her har kendetegnet.

Kirkegaard: Som alle både her i salen og udenfor ved, har priserne på landbrugs

eksportvarer i de senere år været så lave, at landbrugserhvervet ikke har fået en tilstrækkelig del af den indtægtsstigning, som ellers har været almindelig her i landet. Det har derfor været rimeligt at støtte erhvervet ved forskellige foranstaltninger, og ved de forslag, som her er til første behandling, foreslås de vigtigste af disse foranstaltninger forlænget med nogle mindre ændringer.

Af lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. får man let det indtryk, at denne lov efterhånden mere er en tilskudslov end en lov om afsætning, men i en tid, hvor landbrugets indtægter ikke kan dække nødvendige driftsudgifter, er det forståeligt, om landmændene lægger vægt på kontante tilskud. På længere sigt er det utvivlsomt af større værdi for erhvervet, at der gøres — eller jeg kan sige fortsat gøres — en indsats for at fremme vore eksportmuligheder og for at udnytte tilstedeværende muligheder for rationalisering, helst på flere fronter end hidindtil. Til dette synspunkt er der taget hensyn i forslaget, og det mener jeg er rigtigt.

Af noget, som jeg har set eller læst i et eller andet af landbrugets fagblade, erindrer jeg en oplysning om, at et samarbejde mellem nogle mejerikredse om et nyt moderne mejeri havde givet leverandørerne en gevinst på lige ved 4 øre pr. kg mælk. I et sådant samarbejde om rationalisering er der perspektiver fremfor i et kontant tilskud fra staten på ca. 2 øre pr. kg, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om han tror, det er muligt at få lidt penge, eller jeg kan sige lidt flere penge, til at gå videre i den retning, altså i retning af en forbedring af landbrugets produktionsapparat.

Men produktionsapparatet er naturligvis ikke ene afgørende, og derfor er det også rigtigt, at tilskuddet til afsætningsfremmende foranstaltninger foreslås forhøjet. Hvis man spørger en industrimand: hvad er vigtigst inden for det område, hvor du nu er engageret, dit produktionsapparat eller dit salgsapparat, så er jeg i og for sig tilbøjelig til at tro, at mange industrimænd vil sige: det er mit salgsapparat — i hvert fald som svar på det spørgsmål, jeg her har stillet. I de allerfleste tilfælde bliver der lagt overmåde stor vægt på salgsappa-